

Fővárosi Ítéltábla
12.Bf.197/2014/5.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2014. november hó 11. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T:

A testi sértés büntette miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Budapest Környéki Törvényszék** 2014. április 17. napján kihirdetett **4.B.128/2013/15.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a** azzal, hogy megállapítja, a vádlott visszaeső.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat az 1978. évi IV. tv. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntette miatt, mint visszaesőt, 1 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésből nem bocsátható feltételes szabadságra. A Budakörnyéki Bíróság 14.Fk.30/2010/3. számú ítéletével kiszabott 9 hónap börtönbüntetéssel kapcsolatban alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette. A Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán 13130/505346/2010. szám alatt 2010. szeptember 6. napján bevételezett tárgyak (bűnjelek) közül a 2., 3. sorszám alattiakat elkobozta, az 1. sorszám alattinak a lefoglalását megszüntette és megsemmisítését rendelte el. Kötelezte a vádlottat 70.740.- forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak, 12.000.- forint bűnügyi költségről akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az első fokú ítélet ellen a vádlott és a védő jelentettek be fellebbezést enyhítésért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.457/2014/1. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezési nyilvános ülésen a védő elsődlegesen közérdekű munka kiszabását, másodlagosan a kiszabott szabadságvesztés enyhítését indítványozta, melyhez a vádlott is csatlakozott.

A fellebbezések alaptalanok.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt, azonban a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján, az iratok egybehangzó adataira, és a vádlottnak a fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatára figyelemmel kiegészítette, illetőleg helyesbítette az alábbiak szerint:

A vádlott előző elítélései közül a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság ítéletének száma helyesen: 5.B.XX.**505**/2007/17. és a felfüggesztés próbaideje helyesen: 2009. június **26.** napján járt le.

A Budakörnyéki Bíróság ítéletének száma helyesen: 14.Fk.30/2010/3.

A vádlottat a Ráckevei Városi Ügyészség B.1462/2011/6-I. számú vádirata alapján a Ráckevei Járásbíróság lopás büntette miatt, nem jogerősen, 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte. A másodfokú tárgyalást a Budapest Környéki Törvényszék 2014. november 27. napjára tűzte ki.

Ez ügyben gyanúsítottként 2011. április 4. napján hallgatták meg.

A vádlottal szemben a Ráckevei Járási Ügyészség B.3173/2013/10-I. számú vádirata alapján újabb büntetőeljárás van folyamatban, 2013. március 22. napján elkövetett, tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette és súlyos testi sértés büntette miatt. Gyanúsítottként 2013. március 22. napján hallgatták meg.

Az első fokú ítélet 5. oldal 3. bekezdésében a sértett által elszenvedett sérülés tényleges gyógytartama helyesen: kettő-három **hónap**ra tehető (nyomozati iratok 99. oldal véleményi rész 2./ pontja).

A sértett a vádlottnak megbocsátott.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt az ítéltábla a fenti kiegészítésekkel, illetőleg helyesbítésekkel határozatának alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a lehetséges és szükséges körben lefolytatta. Részletesen számot adott arról, hogy milyen bizonyítékokat fogadott el, illetőleg milyen tényekből következtetett a vádlott bűnösségére. Okfejtése logikus, és mindenben megfelel a bizonyítékoknak. Helytállóan indokolta meg azt is, annak ellenére, hogy a vádlott a konkrét elkövetésről nyilatkozni nem tudott és a sérülés keletkezését a sértett utólag észlelte, illetve okozását közvetlenül a többi tanú sem látta, miért állapította meg, hogy a sértett sérülését csak és kizárólag a vádlott okozhatta.

A megalapozott tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét a törvénynek megfelelően minősítette.

Az elkövetéskor ittas állapotban volt vádlott tudatára helyesen következtetett az objektív körülményekből vagyis, hogy a használt eszköz, az erő kifejtés mértéke, az elkövetési mechanizmus és a keletkezett sérülés jellemzői alapján, szándéka súlyos testi sértés okozására irányult.

Az ítélet tábla álláspontja szerint azonban az orvosszakértő azon véleménye alapján, mely szerint a sérülés mélysége - mely 5-6 cm volt - mellett csak a véletlenül múlt, hogy a hasüreg nem nyílt meg, illetve az alkalmazott eszköztől fennállt a fertőzés veszélye, mely következmények közvetett életveszéllyel jártak volna, a cselekmény az életveszélyt okozó testi sértés büntette megvalósulásához közeli volt.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket túlnyomórészt helyesen vette számba és értékelte. Az ítélet tábla súlyosító a körülmények köréből az elkövetéshez használt eszköz veszélyes jellegét mellőzte, mert csak az ilyen eszköz különös veszélyessége súlyosító körülmény (Bkv 56. III/2. pont) és a követendő bírói gyakorlat szerint (3/2013. BJE. I/A)a) pont) kés esetében ilyennek a nagy - legalább 16 cm-es - penge hosszúságú tekintendő. Megjegyzi az ítélet tábla, hogy egyébként a vádlott által használt kést maga az elsőfokú bíróság is relatíve kisebb penge hosszúságúnak minősítette. További súlyosító körülmény, hogy a vádlott a cselekmény előtt a sértettet gáz-spray -vel lefújva a védekezésben korlátozta, cselekménye közel állt az életveszélyt okozó testi sértés büntette megvalósulásához (BKv 56. III/3. pont) és a jelen eljárás alatt ellene ugyanilyen, illetve más erőszakos bűncselekmény miatt újabb büntető eljárás indult.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság amikor az enyhébb, elkövetéskori büntető törvényt alkalmazta.

A vádlott terhére rótt bűncselekmény törvényi büntetési tétele e törvény szerint 2 hónaptól 3 évig terjedő szabadságvesztés, a közép mértékként irányadó szabadságvesztés 1 év 7 hónap. A súlyosító körülmények túlsúlyára figyelemmel az ítélet tábla úgy látta, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott - a közép mértéket el nem érő - 1 év szabadságvesztés inkább enyhe, de a vádlott terhére bejelentett fellebbezés hiányában súlyosbítására nem kerülhetett sor. Ezért, közérdekű munka kiszabása, illetve a szabadságvesztés enyhítése szóba sem kerülhet. A cselekmény tárgyi súlyához mérten a 2 év közügyektől eltiltás is arányos és szükséges.

Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottat a feltételes szabadság kedvezményéből kizárta, és a korábbi ügyében alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette.

Helyesen állapította meg, hogy a vádlott visszaeső, viszont mivel a büntetési tétel felső határa csak a különös, illetve többszörös visszaesőknél változik (emelkedik), tévedett, amikor a vádlottal szemben a büntetést, mint visszaesővel szemben szabta ki.

A fentiekből következik, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy csupán megállapította, a vádlott visszaeső.

Szeged, 2014. november 11.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s. k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Katona Tibor s. k.
a tanács tagja

A Budapest Környéki Törvényszék 4.B.128/2013/15. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2014. november 11.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke